இயேசுவின் போதகக் குணங்கள்

அதிகாரம், உவமைகள் மற்றும் மீட்சியின் செய்தி

வேதாகமத்தின்
— ஒளியில் —
இயேசுவின்
போதனைகளை
ஆழமாக அறிதல்

இயேசுவின் போதனைகள் –
மனிதரை மீட்டும் நித்திய வாழ்வின் வழி

இயேசு கிறிஸ்துவின் போதகக் குணங்கள்

1. முன்னுரை

A. போதகராக இயேசுவின் குணம்

இயேசு கிறிஸ்து இந்த உலகத்தில் ஒரு சிறந்த போதகராகத் திகழ்ந்தார் (யோவான் 3:2). அவர் கலிலேயா, யூதேயா போன்ற பல பகுதிகளில் சுற்றித்திரிந்து மக்களுக்குப் போதித்தார் (மத்தேயு 4:23). அவர் ஜெப ஆலயங்களில் சென்று தேவனுடைய வார்த்தையை விளக்கினார் (லூக்கா 4:15). மக்கள் அனைவரும் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்க திரளாகக் கூடிவந்தார்கள் (மாற்கு 2:2). அவர் மலைகளின் மீதும், கடலோரங்களிலும் அமர்ந்து மக்களுக்கு அறிவுரைகளை வழங்கினார் (மத்தேயு 5:1). அவர் கற்பித்த விதம் மற்ற எல்லா மதபோதகர்களை விடவும் மிகவும் வித்தியாசமாக அமைந்திருந்தது (மத்தேயு 7:29). தேவனுடைய ராஜ்ஜியம் சமீபமாயிருக்கிறது என்பதே அவருடைய பிரதான செய்தியாக இருந்தது (மாற்கு 1:15). அவர் மக்களை மனந்திரும்பும்படி அழைப்பு விடுத்தார் (மத்தேயு 4:17). இயேசுவின் போதனைகள் மனிதர்களுடைய இருதயங்களை ஆழமாகத் தொட்டன (லூக்கா 24:32). அவர் உண்மையான வெளிச்சமாக உலகத்திற்கு வந்தார் (யோவான் 1:9). அவருடைய வார்த்தைகள் ஆவியாயும் ஜீவனாயும் இருக்கின்றன (யோவான் 6:63). தேவன் தாமே மாம்சவுருவாகி மக்களிடையே வாசம்பண்ணினார் (யோவான் 1:14). அவர் தம்முடைய போதனைகள் வழியாகப் பிதாவாகிய தேவனை வெளிப்படுத்தினார் (யோவான் 1:18).

B. போதனையின் நோக்கம்

இயேசுவின் போதனையின் அடிப்படை நோக்கம் மனிதர்களைப் பாவத்திலிருந்து மீட்பதே ஆகும் (மத்தேயு 1:21). இழந்துபோனதைத் தேடி இரட்சிக்கவே மனுஷகுமாரன் வந்தார் (லூக்கா 19:10). மக்கள் நித்திய ஜீவனைப் பெற வேண்டும் என்பதே அவருடைய சித்தமாக இருந்தது (யோவான் 3:16). அவர் மனிதர்களுக்கு மெய்யான விடுதலையை வழங்க விரும்பினார் (யோவான் 8:32). இருளில் இருக்கும் மக்கள் பெரிய வெளிச்சத்தைக் காணும்படி அவர் போதித்தார் (மத்தேயு 4:16). தம்முடைய சீஷர்கள் உலகத்திற்கு வெளிச்சமாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் கற்பித்தார் (மத்தேயு 5:14). தேவனுடைய சித்தத்தை பூமியில் நிறைவேற்றுவதே அவருடைய போதனையின் மையமாக விளங்கியது (யோவான் 4:34). மனிதர்கள்

தேவனிடத்தில் முழு இருதயத்தோடும் அன்பு கூற வேண்டும் என்று அவர் கட்டளையிட்டார் (மத்தேயு 22:37). அதேபோல பிறரிடத்திலும் தங்களைப்போலவே அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார் (மத்தேயு 22:39). இந்த இரண்டு கற்பனைகளிலும் முழு நியாயப்பிரமாணமும் அடங்கியிருக்கிறது என்று அவர் விளக்கினார் (மத்தேயு 22:40). அவர் பிதாவின் சித்தத்தின்படியே எல்லாவற்றையும் பேசினார் (யோவான் 12:49). அவருடைய போதனைகள் அனைத்தும் நித்திய வாழ்விற்கு வழிநடத்துபவையாக அமைந்தன (யோவான் 6:68).

2. அதிகாரத்துடன் போதிக்கும் குணம்

A. வேதபாரகரை விட மேலான அதிகாரம்

இயேசுவின் போதனையில் ஒரு தனித்துவமான அதிகாரம் காணப்பட்டது (மத்தேயு 7:29). அவர் வேதபாரகர்களைப் போலப் போதிக்காமல், அதிகாரம் உடையவராகப் போதித்தார் (மாற்கு 1:22). அவர் பழைய ஏற்பாட்டுச் சட்டங்களை விளக்கும்போது, "நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்" என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார் (மத்தேயு 5:22). அவர் தேவனுடைய வார்த்தைகளைத் தம்முடைய சொந்த அதிகாரத்தோடு அறிவித்தார் (யோவான் 7:16). மக்கள் அவருடைய அதிகாரத்தைக் கண்டு மிகுந்த ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள் (லூக்கா 4:32). பிதாவானவர் நியாயத்தீர்ப்புச் செய்யும் முழு அதிகாரத்தையும் குமாரனுக்கு அளித்திருக்கிறார் (யோவான் 5:22). அவர் பாவங்களை மன்னிக்கவும் அதிகாரம் பெற்றிருந்தார் (மத்தேயு 9:6). அவர் ஓய்வுநாளுக்கும் ஆண்டவராக இருக்கிறார் (மாற்கு 2:28). பூமியிலும் பரலோகத்திலும் சகல அதிகாரமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது (மத்தேயு 28:18). அவர் மோசேயின் பிரமாணங்களை முழுமைப்படுத்தவே வந்தார் (மத்தேயு 5:17). அவர் பிரமாணங்களை அழிப்பதற்காக வரவில்லை என்று தெளிவாகக் கூறினார் (மத்தேயு 5:17). அவருடைய வார்த்தைகள் வானம் பூமி ஒழிந்துபோனாலும் ஒழிந்துபோகாது (மத்தேயு 24:35).

B. கட்டளைகள் மூலம் வெளிப்படும் அதிகாரம்

அவர் அசுத்த ஆவிகளுக்கும் அதிகாரத்தோடு கட்டளையிட்டார் (மாற்கு 1:27). பேய்கள் அவருடைய வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து மனிதர்களை விட்டு வெளியேறின (லூக்கா 4:36). அவர் இயற்கையின் மீதும் தமது அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்தினார் (மாற்கு 4:41). அவர் காற்றையும் கடலையும் அதட்டினார் (மத்தேயு 8:26). உடனடியாக அங்கே பெரும் அமைதி உண்டானது (லூக்கா 8:24).

நோய்களையும் அவர் அதிகாரத்தோடு குணமாக்கினார் (லூக்கா 4:39). மரித்தவர்களை உயிரோடு எழுப்பவும் அவர் அதிகாரம் கொண்டிருந்தார் (யோவான் 11:43). "லாசருவே, வெளியே வா" என்று அவர் சத்தமாகக் கூப்பிட்டவுடன் மரித்தவன் உயிரோடு வந்தான் (யோவான் 11:43-44). அவர் மரணத்தை வெல்லும் வல்லமை பெற்றிருந்தார் (யோவான் 10:18). தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் அதை மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளவும் அவருக்கு அதிகாரம் இருந்தது (யோவான் 10:18). பிதாவானவர் அவருக்கு இந்த அதிகாரத்தை வழங்கியிருந்தார் (யோவான் 10:18). அவருடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் பாறையின் மேல் வீட்டைக் கட்டிய புத்திமானுக்கு ஒப்பாயிருப்பார்கள் (மத்தேயு 7:24).

3. உவமைகளை பயன்படுத்தும் திறன்

A. அன்றாட வாழ்வியல் எடுத்துக்காட்டுகள்

இயேசு மக்கள் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் உவமைகளைப் பயன்படுத்தினார் (மத்தேயு 13:34). அவர் உவமைகளின்றி எதையும் அவர்களுக்குப் போதிக்கவில்லை (மாற்கு 4:34). விவசாயம் செய்யும் மக்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து விதையை விதைக்கிறவனின் உவமையை அவர் கூறினார் (லூக்கா 8:5). பறவைகள், முட்கள், பாறைகள், மற்றும் நல்ல நிலம் ஆகியவற்றை அவர் கற்பித்தலுக்குப் பயன்படுத்தினார் (மத்தேயு 13:4-8). கடுகு விதையை தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கு ஒப்பிட்டுப் பேசினார் (மாற்கு 4:31). கடுகு விதை சிறியதாக இருந்தாலும் அது வளர்ந்து பெரிய மரமாகிறது என்று அவர் விளக்கினார் (லூக்கா 13:19). மீன்பிடிக்கும் தொழிலைச் சார்ந்தவர்களுக்கு வலையின் உவமையைக் கூறினார் (மத்தேயு 13:47). பெண்கள் மாவில் கலக்கும் புளித்த மாவை அவர் ஒரு சிறந்த உதாரணமாகப் பயன்படுத்தினார் (மத்தேயு 13:33). காணாமல் போன ஆட்டைத் தேடிச் செல்லும் மேய்ப்பனின் கதையை அவர் கூறினார் (லூக்கா 15:4). காணாமல் போன வெள்ளிக்காசைத் தேடும் பெண்ணின் கதையையும் அவர் விவரித்தார் (லூக்கா 15:8). இந்த அன்றாட வாழ்வியல் நிகழ்வுகள் மக்களின் மனதை எளிதில் கவர்ந்தன (மாற்கு 12:37).

B. மறைபொருளை விளக்குதல்

உவமைகள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் ரகசியங்களை அறிய விரும்பும் சீஷர்களுக்கு மறைபொருளை விளக்கின (லூக்கா 8:10). ஆனால் மனந்திரும்ப விரும்பாதவர்களுக்கு அந்த உவமைகள் புரியாத புதிராகவே இருந்தன (மாற்கு 4:11). காண்பவர்கள் கண்டும் காணாதவர்களாகவும், கேட்பவர்கள் கேட்டும்

உணராதவர்களாகவும் இருக்கும்படி அவர் உவமைகளைப் பயன்படுத்தினார் (மத்தேயு 13:13). அவர் உலகத்தோற்றமுதல் மறைபொருளாக இருந்தவைகளை உவமைகள் மூலமாக வெளிப்படுத்தினார் (மத்தேயு 13:35). புதையலையும் விலையுயர்ந்த முத்தையும் தேடும் வியாபாரியின் கதைகள் பரலோக ராஜ்யத்தின் மேன்மையை விளக்கின (மத்தேயு 13:44-46). ஒவ்வொரு உவமைக்கும் பின்னால் ஒரு ஆழமான ஆன்மீக உண்மை மறைந்திருந்தது (மாற்கு 4:33). தனித்திருக்கும்போது அவர் தம்முடைய சீஷர்களுக்கு அந்த உவமைகளின் அர்த்தங்களைத் தெளிவாக விளக்கினார் (மாற்கு 4:34). களையையும் கோதுமையையும் பற்றிய உவமை உலகத்தின் முடிவைக் குறிக்கிறது என்று அவர் போதித்தார் (மத்தேயு 13:39). நல்ல விதை தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் புத்திரர்களைக் குறிக்கிறது (மத்தேயு 13:38). இந்த உவமைகள் மூலமாக அவர் நியாயத்தீர்ப்பின் உண்மைகளை மக்களுக்குப் போதித்தார் (மத்தேயு 13:40-42).

4. அன்பும் இரக்கமும் நிறைந்த போதனை

A. பாவிகளிடமும் ஆயக்காரர்களிடமும் அன்பு

இயேசுவின் போதனைகள் இரக்கத்தால் நிரம்பியிருந்தன (மத்தேயு 9:36). அவர் மக்களைக் கண்டபோது அவர்கள் மேய்ப்பன் இல்லாத ஆடுகளைப் போல இருந்ததால் அவர்கள் மேல் மனதுருகினார் (மாற்கு 6:34). அவர் ஆயக்காரர்களோடும் பாவிகளோடும் அமர்ந்து போஜனம் பண்ணினார் (மத்தேயு 9:10). பிணியாளிகளுக்கு வைத்தியன் தேவையே தவிர ஆரோக்கியமானவர்களுக்கு அல்ல என்று அவர் கூறினார் (மாற்கு 2:17). நீதிமான்களை அல்ல, பாவிகளையே மனந்திரும்பும்படி அழைக்க வந்தேன் என்று அவர் தெளிவாகப் போதித்தார் (லூக்கா 5:32). அவர் விபச்சாரத்தில் பிடிபட்ட பெண்ணை கண்டிக்காமல் மன்னித்ததோடு இனி பாவம் செய்யாதே என்று அறிவுறுத்தினார் (யோவான் 8:11). சகேயு என்ற ஆயக்காரன் வீட்டிற்குச் சென்று அவனுக்கு இரட்சிப்பை வழங்கினார் (லூக்கா 19:9). கெட்ட குமாரனின் உவமை மூலமாகத் தேவனுடைய அளவற்ற மன்னிக்கும் அன்பை அவர் உலகிற்கு எடுத்துரைத்தார் (லூக்கா 15:11-32). அவர் மனமுடைந்தவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறுவதை தமது போதனையின் ஒரு பகுதியாகக் கொண்டிருந்தார் (லூக்கா 4:18). வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களைத் தம்மிடம் வரும்படி அவர் அன்போடு அழைத்தார் (மத்தேயு 11:28).

B. நோயாளிகள் மீதான பரிவு

அவர் ஊர் ஊராகச் சென்று சகல வியாதிகளையும் நோய்களையும் குணமாக்கினார் (மத்தேயு 4:23). குஷ்டரோகியைக் கண்டபோது மனதுருகி, கையை நீட்டி அவனைத் தொட்டுச் சுத்தமாக்கினார் (மாற்கு 1:41). அவர் போதிக்கும்போது தேவனுடைய வல்லமை பிணியாளிகளைக் குணமாக்கும்படி விளங்கியது (லூக்கா 5:17). குருடர்கள் பார்வை பெறவும், செவிடர்கள் கேட்கவும் அவர் அருள் கூர்ந்தார் (மத்தேயு 11:5). ஓய்வுநாளில் நன்மை செய்வது நியாயப்பிரமாணத்திற்கு உட்பட்டது என்று அவர் இரக்கத்தோடு போதித்தார் (மத்தேயு 12:12). ஓய்வுநாளில் ஒரு கை சூம்பியவனை அவர் ஜெப ஆலயத்தில் வைத்து குணமாக்கினார் (மாற்கு 3:5). நோயாளிகளின் விசுவாசத்தைக் கண்டு அவர் அவர்களின் பாவங்களையும் மன்னித்ததோடு வியாதிகளையும் நீக்கினார் (மத்தேயு 9:2). பன்னிரண்டு வருடங்களாகப் பெரும்பாடுள்ள ஸ்திரீ அவருடைய வஸ்திரத்தின் ஓரத்தைத் தொட்டபோது அவர் அவளைச் சமாதானத்தோடு போகும்படி வாழ்த்தினார் (லூக்கா 8:48). அவர் மக்கள் சரீரத் தேவைகளையும் ஆவிக்குரிய தேவைகளையும் ஒருசேர சந்தித்தார் (மாற்கு 8:2-3). திரளான மக்கள் பசியோடு இருந்ததைக் கண்டு அவர்கள் மேல் பரிவு கொண்டு ஐயாயிரம் பேருக்கு போஜனம் அளித்தார் (மத்தேயு 14:14-21).

5. தைரியமும் கண்டிப்பும்

A. பரிசேயர்களை கண்டித்தல்

இயேசு அன்பானவராக இருந்தாலும், போலித்தனத்தைக் கண்டிப்பதில் மிகவும் தைரியமாக இருந்தார் (மத்தேயு 23:13). அவர் பரிசேயர்களையும் வேதபாரகர்களையும் மாயக்காரர்கள் என்று வெளிப்படையாக அழைத்தார் (லூக்கா 11:44). அவர்கள் வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகளுக்கு ஒப்பாயிருக்கிறார்கள் என்று அவர் கடுமையாகச் சாடினார் (மத்தேயு 23:27). அவர்கள் வெளியே நீதிமான்களைப் போலக் காணப்பட்டாலும் உள்ளே அக்கிரமத்தால் நிறைந்திருந்தார்கள் (மத்தேயு 23:28). அவர்கள் பரலோக ராஜ்யத்தை அடைத்து, தாங்களும் பிரவேசிக்காமல் மற்றவர்களையும் பிரவேசிக்க விடாமல் தடுத்தார்கள் (மத்தேயு 23:13). அவர்கள் பார்வைக்காக நீண்ட ஜெபங்களைச் செய்தார்கள் (மாற்கு 12:40). அவர்கள் புதினாவிலும் வெந்தயத்திலும் தசமபாகம் செலுத்திவிட்டு நியாயப்பிரமாணத்தின் முக்கிய காரியங்களை விட்டுவிட்டார்கள் என்று அவர் குற்றஞ்சாட்டினார் (மத்தேயு 23:23). அவர்கள் மக்களின் மேல் சுமக்க முடியாத பாரங்களைச் சுமத்தினார்கள் (லூக்கா 11:46). அவர் அவர்களை விரியன் பாம்புக்

குட்டிகள் என்று தைரியமாக விமர்சித்தார் (மத்தேயு 12:34). மனிதர்களுடைய பாரம்பரியங்களுக்காக தேவனுடைய கற்பனைகளை அவர்கள் மீறுகிறார்கள் என்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டினார் (மாற்கு 7:8).

B. ஆலயத்தை தூய்மைப்படுத்துதல்

அவர் போதகராக மட்டுமல்லாமல், தேவனுடைய ஆலயத்தின் பரிசுத்தத்தை காக்கும் அதிகாரம் உடையவராகவும் செயல்பட்டார் (யோவான் 2:15). எருசலேம் தேவாலயத்திற்குச் சென்றபோது அங்கே வியாபாரம் செய்தவர்களை அவர் கண்டித்தார் (மத்தேயு 21:12). கயிற்றினால் ஒரு சவுக்கை உண்டாக்கி, ஆடு மாடுகள் அனைத்தையும் ஆலயத்திலிருந்து துரத்தினார் (யோவான் 2:15). காசுக்காரர்களின் பலகைகளைக் கவிழ்த்துப் போட்டார் (மாற்கு 11:15). புறாக்களையும் வியாபாரம் செய்தவர்களின் நாற்காலிகளையும் அவர் தள்ளிவிட்டார் (மத்தேயு 21:12). தம்முடைய பிதாவின் வீட்டை வியாபார வீடாக்கக் கூடாது என்று அவர் கடுமையாக எச்சரித்தார் (யோவான் 2:16). "என்னுடைய வீடு ஜெபவீடு என்னப்படும்" என்று வேதத்தில் எழுதியிருப்பதை அவர் மக்களுக்கு நினைவூட்டினார் (லூக்கா 19:46). ஆனால் மக்கள் அதனை கள்வர் குகையாக மாற்றிவிட்டார்கள் என்று அவர் வேதனையோடு உரைத்தார் (மத்தேயு 21:13). அவர் ஆலயத்தில் போதித்தபோது பிரதான ஆசாரியர்களும் வேதபாரகர்களும் அவரைக் கொலை செய்ய வழி தேடினார்கள் (மாற்கு 11:18). ஆனால் அவருடைய போதனையைக் கேட்டு மக்கள் அனைவரும் ஆச்சரியப்பட்டதால் அவர்கள் அவருக்குப் பயந்தார்கள் (மாற்கு 11:18).

6. ஜெபத்தை மையப்படுத்திய போதனை

A. தனித்திருந்து ஜெபித்தல்

இயேசு வெறும் வார்த்தைகளால் மட்டுமல்லாமல், தம்முடைய வாழ்க்கையின் மூலமாகவும் ஜெபிக்கக் கற்றுக்கொடுத்தார் (லூக்கா 11:1). அவர் அதிகாலையில் இருட்டோடே எழுந்து வனாந்தரமான இடத்திற்குச் சென்று ஜெபம் பண்ணினார் (மாற்கு 1:35). பகல் முழுவதும் மக்களுக்குப் போதித்துவிட்டு இரவில் அவர் மலைகளுக்குச் சென்று ஜெபிப்பது வழக்கமாக இருந்தது (லூக்கா 6:12). அவர் சில நேரங்களில் இரவு முழுவதும் தேவனை நோக்கி ஜெபம் பண்ணினார் (லூக்கா 6:12). திரளான மக்கள் அவரைக் காண வந்தபோதும் அவர் தனிமையான இடங்களுக்குச் சென்று ஜெபத்தில் நேரத்தைச் செலவிட்டார் (லூக்கா 5:16). அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு முன்பாக கெத்செமனே தோட்டத்தில் மிகவும் உருக்கமாக

ஜெபித்தார் (மத்தேயு 26:36). பிதாவின் சித்தம் நிறைவேற வேண்டும் என்று அவர் மனதிலுருக்கமாய் மன்றாடினார் (லூக்கா 22:42). தம்மைத் துன்புறுத்தியவர்களுக்காகவும் அவர் சிலுவையில் தொங்கும்போது ஜெபித்தார் (லூக்கா 23:34). அவர் எப்போதும் பிதாவோடு தொடர்பில் இருப்பதையே தம்முடைய போதனையின் பலமாகக் கொண்டிருந்தார் (யோவான் 11:41).

B. சீஷர்களுக்கு ஜெபிக்க கற்றுக்கொடுத்தல்

சீஷர்கள் தங்களுக்கும் ஜெபிக்கக் கற்றுத்தர வேண்டும் என்று அவரிடம் கேட்டார்கள் (லூக்கா 11:1). அவர் அவர்களுக்கு "பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே" என்ற புகழ்பெற்ற ஜெபத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தார் (மத்தேயு 6:9). ஜெபம் செய்யும்போது மாயக்காரர்களைப் போல மனுஷர் காணும்படி ஜெபிக்கக் கூடாது என்று அவர் அறிவுறுத்தினார் (மத்தேயு 6:5). உள்ளறையில் சென்று அந்தரங்கத்தில் பார்க்கிற பிதாவை நோக்கி ஜெபிக்க வேண்டும் என்று அவர் போதித்தார் (மத்தேயு 6:6). ஜெபத்தில் வீணான வார்த்தைகளைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லக் கூடாது என்று அவர் எச்சரித்தார் (மத்தேயு 6:7). பிதாவிடம் கேட்பதற்கு முன்பாகவே நமது தேவைகளை அவர் அறிந்திருக்கிறார் என்று இயேசு ஆறுதல் கூறினார் (மத்தேயு 6:8). சோர்ந்துபோகாமல் எப்போதும் ஜெபிக்க வேண்டும் என்பதை விளக்குவதற்காக அநீதியுள்ள நியாயாதிபதியின் உவமையை அவர் கூறினார் (லூக்கா 18:1). கேளுங்கள் அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று அவர் வாக்குத்தத்தம் அளித்தார் (மத்தேயு 7:7). தேடுங்கள் அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள் என்று அவர் ஊக்கப்படுத்தினார் (லூக்கா 11:9). தட்டுங்கள் அப்பொழுது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும் என்று அவர் உறுதி அளித்தார் (மத்தேயு 7:7).

7. தாழ்மையும் எளிமையும்

A. சீஷர்களின் கால்களைக் கழுவுதல்

இயேசுவின் போதனையில் தாழ்மை என்பது மிக முக்கியமான ஒரு பண்பாகக் காணப்பட்டது (மத்தேயு 11:29). அவர் தம்மைத் தாமே தாழ்த்தி ஒரு அடிமையின் ரூபத்தை எடுத்தார் (பிலிப்பியர் 2:7). பஸ்கா பண்டிகையின் போது அவர் தம்முடைய சீஷர்களின் கால்களைக் கழுவினார் (யோவான் 13:5). ஆண்டவரும் போதகருமாகிய தாமே சீஷர்களின் கால்களைக் கழுவினார் என்றால், அவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் கால்களைக் கழுவக் கடனாளிகளாயிருக்கிறார்கள் என்று அவர் போதித்தார் (யோவான் 13:14). உங்களில் பெரியவனாயிருக்க விரும்புகிறவன் உங்களுக்குப் பணிவிடைக்காரனாயிருக்க வேண்டும் என்று அவர் கட்டளையிட்டார் (மத்தேயு

20:26). உங்களில் முதன்மையானவனாயிருக்க விரும்புகிறவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரனாயிருக்க வேண்டும் என்று அவர் அறிவுறுத்தினார் (மாற்கு 10:44). மனுஷகுமாரன் ஊழியங்கொள்ளும்படி வராமல், ஊழியஞ்செய்யவும் அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார் (மத்தேயு 20:28).

B. சிறுபிள்ளைகளை ஏற்றுக்கொள்வது

அவர் சிறுபிள்ளைகளைத் தம்மிடத்தில் வரவிடும்படி சீஷர்களிடம் கூறினார் (மாற்கு 10:14). தேவனுடைய ராஜ்யம் சிறுபிள்ளைகளுடையது என்று அவர் தெளிவாகப் போதித்தார் (லூக்கா 18:16). நீங்கள் மனந்திரும்பிச் சிறுபிள்ளைகளைப் போலாகாவிட்டால் பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க மாட்டீர்கள் என்று அவர் எச்சரித்தார் (மத்தேயு 18:3). சிறுபிள்ளையைப் போலத் தன்னைத் தாழ்த்துகிறவனே பரலோக ராஜ்யத்தில் பெரியவனாயிருப்பான் என்று அவர் கற்பித்தார் (மத்தேயு 18:4). இத்தகைய ஒரு சிறுபிள்ளையைத் தமது நாமத்தினிமித்தம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவன் தம்மையே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான் என்று அவர் கூறினார் (மாற்கு 9:37). தம்மிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிற இந்தச் சிறியரில் ஒருவனுக்கு இடறலுண்டாக்குகிறவன் கழுத்தில் ஏந்திரக்கல்லைக் கட்டிக் கடலில் போடப்படுவது அவனுக்கு நலமாயிருக்கும் என்று அவர் கடுமையாக எச்சரித்தார் (மத்தேயு 18:6). தேவன் தம்முடைய ரகசியங்களை ஞானிகளுக்கும் கல்விமான்களுக்கும் மறைத்து பாலகர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார் என்று அவர் பிதாவைத் துதித்தார் (லூக்கா 10:21).

8. தீர்க்கதரிசன உரைத்தல்கள்

A. எருசலேமின் அழிவைக் குறித்த முன்னறிவிப்பு

இயேசு ஒரு தீர்க்கதரிசியாகவும் செயல்பட்டு எதிர்கால நிகழ்வுகளைத் தெளிவாகப் போதித்தார் (மாற்கு 13:23). அவர் எருசலேம் தேவாலயத்தைக் குறித்துப் பேசும்போது, அங்கே கல்லின்மேல் கல் இராதபடிக்கு எல்லாம் இடிக்கப்படும் என்று முன்னறிவித்தார் (மத்தேயு 24:2). எருசலேம் நகரம் படைகளால் சூழப்பட்டிருப்பதைக் காணும்போது அதன் அழிவு சமீபமாயிற்று என்று அறியலாம் என அவர் சீஷர்களை எச்சரித்தார் (லூக்கா 21:20). அவர் எருசலேமைப் பார்த்துக் கண்ணீர் விட்டு அழுதார் (லூக்கா 19:41). தீர்க்கதரிசிகளைக் கொலைசெய்து, தன்னிடம் அனுப்பப்பட்டவர்களைக் கல்லெறிகிற எருசலேமே என்று அவர் புலம்பினார் (மத்தேயு 23:37). கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் சிறகுகளின் கீழே கூட்டிச் சேர்க்கும் வண்ணமாக அவர் எருசலேமின் மக்களைக் கூட்டிச் சேர்க்க விரும்பினார் (லூக்கா 13:34). ஆனால் அவர்கள் அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை என்று அவர்

வேதனையோடு உரைத்தார் (மத்தேயு 23:37). அந்த நாட்களில் கற்பவதிகளுக்கும் பால்கொடுப்பவர்களுக்கும் ஐயோ என்று அவர் பரிதாபப்பட்டு கூறினார் (மாற்கு 13:17).

B. உலகத்தின் முடிவு மற்றும் தமது வருகை

அவர் உலகத்தின் முடிவைக் குறித்தும் தமது இரண்டாம் வருகையைக் குறித்தும் விரிவாகப் போதித்தார் (மத்தேயு 24:3). தேசத்திற்கு விரோதமாக தேசமும், ராஜ்யத்திற்கு விரோதமாக ராஜ்யமும் எழும்பும் என்று அவர் கூறினார் (லூக்கா 21:10). பல இடங்களில் பஞ்சங்களும், கொள்ளைநோய்களும், பூமியதிர்ச்சிகளும் உண்டாகும் என்று அவர் முன்னறிவித்தார் (மத்தேயு 24:7). ஆனால் இவைகள் எல்லாம் வேதனைகளுக்கு ஆரம்பம் மட்டுமே என்று அவர் தெளிவுபடுத்தினார் (மாற்கு 13:8). சுவிசேஷம் சகல ஜாதிகளுக்கும் சாட்சியாக உலகமெங்கும் பிரசங்கிக்கப்படும் என்று அவர் வாக்குத்தத்தம் அளித்தார் (மத்தேயு 24:14). அதன் பின்பு முடிவு வரும் என்று அவர் உறுதிப்படத் தெரிவித்தார் (மத்தேயு 24:14). மனுஷகுமாரன் வல்லமையோடும் மகா மகிமையோடும் மேகங்கள் மேல் வருவதை மக்கள் காண்பார்கள் (லூக்கா 21:27). அவர் தமது தூதர்களை வலுவான எக்காள சத்தத்தோடும் அனுப்பி, தம்மால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களை நான்கு திசைகளிலிருந்தும் கூட்டிச் சேர்ப்பார் (மத்தேயு 24:31). அந்த நாளையும் அந்த நாழிகையையும் பிதா ஒருவரைத் தவிர வேறு ஒருவரும் அறியார் என்று அவர் போதித்தார் (மாற்கு 13:32).

9. தனிநபர்களுடனான உரையாடல்கள்

A. நிக்கொதேமுவோடு உரையாடல்

இயேசு திரளான மக்களுக்குப் போதித்தது மட்டுமல்லாமல், தனிநபர்களிடமும் மிகுந்த அக்கறையோடு பேசினார் (யோவான் 3:1). யூதர்களின் அதிகாரியாகிய நிக்கொதேமு என்பவர் இரவில் இயேசுவிடம் வந்தார் (யோவான் 3:2). ஒருவன் மறுபடியும் பிறக்காவிட்டால் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைக் காணமாட்டான் என்று இயேசு அவரிடம் போதித்தார் (யோவான் 3:3). ஜலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறக்காவிட்டால் பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க முடியாது என்று அவர் விளக்கினார் (யோவான் 3:5). மாம்சத்தினால் பிறப்பது மாம்சமாயிருக்கும், ஆவியினால் பிறப்பது ஆவியாயிருக்கும் என்று அவர் தெளிவுபடுத்தினார் (யோவான் 3:6). தேவன் தம்முடைய ஒரேபேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு அவரை

உலகத்திற்குத் தந்தார் என்று நிக்கொதேமுவிடம் அவர் கூறினார் (யோவான் 3:16). உலகத்தை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கும்படி தேவன் தம்முடைய குமாரனை அனுப்பவில்லை என்று அவர் விளக்கினார் (யோவான் 3:17). உலகமானது அவர் மூலமாக இரட்சிக்கப்படுவதற்காகவே அவர் அனுப்பப்பட்டார் (யோவான் 3:17).

B. சமாரியப் பெண்ணோடு உரையாடல்

அவர் யாக்கோபின் கிணற்றருகே ஒரு சமாரியப் பெண்ணைச் சந்தித்து உரையாடினார் (யோவான் 4:7). யூதர்கள் சமாரியரோடு எந்த உறவும் வைத்துக்கொள்ளாத காலகட்டத்தில் அவர் அந்தப் பெண்ணிடம் தண்ணீர் கேட்டார் (யோவான் 4:9). அவர் அவளுக்கு ஜீவத்தண்ணீரைக் குறித்துப் போதித்தார் (யோவான் 4:10). அவர் கொடுக்கும் தண்ணீரைக் குடிக்கிறவனுக்கு ஒருக்காலும் தாகம் உண்டாகாது என்று அவர் வாக்குத்தத்தம் அளித்தார் (யோவான் 4:14). அந்தத் தண்ணீர் அவனுக்குள்ளே நித்திய ஜீவகாலமாய் ஊறுகிற நீரூற்றாயிருக்கும் என்று அவர் விளக்கினார் (யோவான் 4:14). அவர் அவளுடைய கடந்த கால வாழ்க்கையைத் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தி, அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்பதை உணரச் செய்தார் (யோவான் 4:19). பிதாவைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியோடும் உண்மையோடும் அவரைத் தொழுதுகொள்ளும் காலம் வருகிறது என்று அவர் போதித்தார் (யோவான் 4:23). தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார் என்று அவர் அந்தப் பெண்ணுக்கு வெளிப்படுத்தினார் (யோவான் 4:24). தாமே உலகத்தின் இரட்சகராகிய கிறிஸ்து என்பதை அவர் அவளிடம் நேரடியாக அறிவித்தார் (யோவான் 4:26).

10. சிலுவை மரணம் பற்றிய முன்னறிவிப்புகள்

A. பாடுகளைக் குறித்த போதனை

இயேசு தமது போதனையின் ஒரு முக்கிய பகுதியாகத் தமது மரணத்தையும் உயிர்த்தெழுதலையும் குறித்துத் தொடர்ந்து பேசினார் (மாற்கு 8:31). மனுஷகுமாரன் பல பாடுகளைப் பட்டு, மூப்பர்களாலும் பிரதான ஆசாரியர்களாலும் தள்ளப்பட வேண்டும் என்று அவர் சீஷர்களுக்குக் கற்பித்தார் (லூக்கா 9:22). அவர் கொலை செய்யப்படுவார் என்றும் மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுவார் என்றும் அவர் தெளிவாகக் கூறினார் (மத்தேயு 16:21). பேதுரு அவரைப் பார்த்து அப்படி நடக்கக்கூடாது என்று கூறியபோது, இயேசு அவனைக் கடிந்துகொண்டார் (மத்தேயு 16:22-23). மனுஷருடையவைகளை அல்ல, தேவனுக்குரியவைகளைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று அவர் பேதுருவை எச்சரித்தார் (மாற்கு 8:33). யோனாவின்

அடையாளத்தைத் தவிர வேறு எந்த அடையாளமும் இந்தச் சந்ததிக்குக் கொடுக்கப்படமாட்டாது என்று அவர் கூறினார் (மத்தேயு 12:39). யோனா மூன்று இரவும் மூன்று பகலும் ஒரு பெரிய மீனின் வயிற்றில் இருந்தது போல, மனுஷகுமாரனும் பூமியின் இருதயத்தில் இருப்பார் என்று அவர் விளக்கினார் (மத்தேயு 12:40). மோசேயானவர் வனாந்தரத்தில் சர்ப்பத்தை உயர்த்தினது போல, மனுஷகுமாரனும் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று அவர் போதித்தார் (யோவான் 3:14).

B. சீஷத்துவத்தின் விலை

தம்மைப் பின்பற்ற விரும்புகிற எவனும் தன்னைத்தானே வெறுத்துத் தன் சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு வர வேண்டும் என்று அவர் நிபந்தனை விதித்தார் (மத்தேயு 16:24). தன் ஜீவனைக் காக்க விரும்புகிறவன் அதை இழந்துபோவான் என்று அவர் எச்சரித்தார் (மாற்கு 8:35). தம்முடைய நிமித்தமாகவும் சுவிசேஷத்தின் நிமித்தமாகவும் தன் ஜீவனை இழக்கிறவன் அதைக் காத்துக்கொள்ளுவான் என்று அவர் வாக்குத்தத்தம் அளித்தார் (லூக்கா 9:24). ஒரு மனுஷன் உலகம் முழுவதையும் ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டாலும் தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தினால் அவனுக்கு என்ன லாபம் என்று அவர் கேள்வி எழுப்பினார் (மத்தேயு 16:26). மனுஷன் தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக எதைக் கொடுப்பான் என்று அவர் சீஷர்களைச் சிந்திக்க வைத்தார் (மாற்கு 8:37). பெற்றோரையும் பிள்ளைகளையும் தம்மை விட அதிகமாக நேசிப்பவன் தமக்குச் சீஷனாயிருக்கத் தகுதியற்றவன் என்று அவர் வெளிப்படையாகக் கூறினார் (மத்தேயு 10:37). கலப்பையின் மேல் தன் கையை வைத்துப் பின்னிட்டுப் பார்க்கிறவன் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குத் தகுதியானவன் அல்ல என்று அவர் போதித்தார் (லூக்கா 9:62).

11. பரிசுத்த ஆவியானவர் பற்றிய வாக்குத்தத்தங்கள்

A. தேற்றரவாளனை அனுப்புதல்

தமது மரணத்திற்குப் பின்பு சீஷர்கள் ஆதரவற்றுப் போகாதபடிக்கு அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரைக் குறித்துப் போதித்தார் (யோவான் 14:16). அவர் பிதாவை வேண்டிக்கொள்ளும்போது, பிதாவானவர் என்றென்றைக்கும் சீஷர்களுடனே இருக்கும்படி சத்திய ஆவியாகிய வேறொரு தேற்றரவாளனை அவர்களுக்குத் தருவார் என்று இயேசு வாக்களித்தார் (யோவான் 14:16-17). உலகம் அந்த ஆவியானவரைக் காணாமலும் அறியாமலும் இருப்பதினால் அவரைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று அவர் விளக்கினார் (யோவான் 14:17). ஆனால்

சீஷர்கள் அவரை அறிந்திருக்கிறார்கள், ஏனெனில் அவர் அவர்களுடனே வாசம் பண்ணுகிறார் என்று இயேசு உரைத்தார் (யோவான் 14:17). தம்முடைய நாமத்தினாலே பிதா அனுப்பப்போகிற பரிசுத்த ஆவியானவர் எல்லாவற்றையும் சீஷர்களுக்குப் போதிப்பார் என்று அவர் உறுதியளித்தார் (யோவான் 14:26). தாமே சீஷர்களுக்குச் சொன்ன எல்லாவற்றையும் அந்த ஆவியானவர் அவர்களுக்கு நினைப்பூட்டுவார் என்றும் அவர் கூறினார் (யோவான் 14:26). அவர் சீஷர்களைத் திக்கற்றவர்களாக விடமாட்டேன் என்று அன்போடு ஆறுதல் படுத்தினார் (யோவான் 14:18).

B. ஆவியானவரின் செயல்பாடு

பரிசுத்த ஆவியானவர் வரும்போது அவர் பாவத்தைக் குறித்தும், நீதியைக் குறித்தும், நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்தும் உலகத்தைக் கண்டித்து உணர்த்துவார் என்று இயேசு போதித்தார் (யோவான் 16:8). மக்கள் தம்மீது விசுவாசம் வைக்காததே பாவம் என்று அவர் விளக்கினார் (யோவான் 16:9). தாம் பிதாவினிடத்திற்குப் போவதே நீதியைக் குறிக்கிறது என்று அவர் கூறினார் (யோவான் 16:10). இந்த உலகத்தின் அதிபதி நியாயந்தீர்க்கப்பட்டதே நியாயத்தீர்ப்பைக் குறிக்கிறது என்று அவர் உரைத்தார் (யோவான் 16:11). சத்திய ஆவியானவர் சீஷர்களைச் சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் நடத்துவார் என்று இயேசு வாக்களித்தார் (யோவான் 16:13). ஆவியானவர் தம்முடைய சுயமாய் ஒன்றும் பேசாமல், தாம் கேட்பது எதுவோ அதையே பேசுவார் என்று அவர் தெளிவுபடுத்தினார் (யோவான் 16:13). அவர் வரப்போகிற காரியங்களைச் சீஷர்களுக்கு அறிவிப்பார் என்று இயேசு போதித்தார் (யோவான் 16:13). ஆவியானவர் தம்முடையதை எடுத்து சீஷர்களுக்கு அறிவிப்பதின் மூலம் தம்மை மகிமைப்படுத்துவார் என்று இயேசு வெளிப்படுத்தினார் (யோவான் 16:14).

12. சீஷர்களை ஆயத்தப்படுத்துதல்

A. ஊழியத்திற்காக அனுப்புதல்

இயேசு தம்முடைய பன்னிரண்டு சீஷர்களையும் அழைத்து, அவர்களுக்கு அசுத்த ஆவிகளைத் துரத்தவும் நோய்களைக் குணமாக்கவும் அதிகாரம் கொடுத்தார் (மத்தேயு 10:1). அவர் அவர்களை இஸ்ரவேல் வீட்டின் காணாமல் போன ஆடுகளிடம் செல்லும்படி கட்டளையிட்டார் (மத்தேயு 10:6). புறஜாதியாரின் வழியிலே போகாமலும் சமாரியரின் பட்டணங்களில் பிரவேசிக்காமலும் இருக்கும்படி அவர் முதலில் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார் (மத்தேயு 10:5). பரலோக ராஜ்யம் சமீபமாயிருக்கிறது என்று அவர்கள் பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்று

அவர் கூறினார் (மத்தேயு 10:7). இலவசமாகப் பெற்றீர்கள் இலவசமாகக் கொடுங்கள் என்று அவர் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார் (மத்தேயு 10:8). வழிக்காகப் பணப்பையையோ, இரண்டு அங்கிகளையோ, பாதரட்சைகளையோ எடுத்துக்கொண்டு போக வேண்டாம் என்று அவர் கட்டளையிட்டார் (லூக்கா 9:3). வேலையாள் தன் ஆகாரத்திற்குப் பாத்திரனாயிருக்கிறான் என்று அவர் விளக்கினார் (மத்தேயு 10:10). ஒரு பட்டணத்தில் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால், அந்தப் பட்டணத்தை விட்டுப் புறப்படும்போது தங்கள் கால்களில் படிந்த தூசியை உதறிப்போடும்படி அவர் போதித்தார் (மாற்கு 6:11).

B. துன்புறுத்தல்கள் பற்றிய எச்சரிக்கை

ஓநாய்களுக்குள்ளே ஆடுகளை அனுப்புவது போலத் தாம் அவர்களை அனுப்புவதாக இயேசு சீஷர்களை எச்சரித்தார் (மத்தேயு 10:16). எனவே பாம்புகளைப் போல வினாவுள்ளவர்களாகவும் புறாக்களைப் போலக் கபடற்றவர்களாகவும் இருக்கும்படி அவர் அறிவுறுத்தினார் (மத்தேயு 10:16). மக்கள் அவர்களை ஆலோசனைச் சங்கங்களில் ஒப்புக்கொடுத்து ஜெப ஆலயங்களில் வாரினால் அடிப்பார்கள் என்று அவர் முன்னறிவித்தார் (மாற்கு 13:9). தம்முடைய நாமத்தினிமித்தம் அவர்கள் அதிபதிகளுக்கு முன்பாகவும் ராஜாக்களுக்கு முன்பாகவும் கொண்டுபோகப்படுவார்கள் என்று அவர் கூறினார் (லூக்கா 21:12). ஆனால் என்ன பேசுவோம் என்று அவர்கள் கவலைப்பட வேண்டாம் என்றும், அந்த வேளையில் பரிசுத்த ஆவியானவரே அவர்கள் மூலமாகப் பேசுவார் என்றும் அவர் ஆறுதல் கூறினார் (மத்தேயு 10:19-20). தம்முடைய நாமத்தினிமித்தம் அவர்கள் அனைவராலும் பகைக்கப்படுவார்கள் என்று அவர் வெளிப்படையாக உரைத்தார் (மத்தேயு 10:22). முடிவுபரியந்தம் நிலைநிற்பவனே இரட்சிக்கப்படுவான் என்று அவர் போதித்தார் (மாற்கு 13:13). சரீரத்தைக் கொல்லுகிறவர்களுக்குப் பயப்பட வேண்டாம் என்று அவர் தைரியப்படுத்தினார் (மத்தேயு 10:28).

13. உலகப் பொருட்களின் மீதான போதனை

A. ஐசுவரியத்தின் ஆபத்துகள்

பூமியில் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைக்க வேண்டாம் என்று இயேசு தெளிவாகப் போதித்தார் (மத்தேயு 6:19). பூமியில் பூச்சியும் துருவும் அவற்றைக் கெடுக்கும் என்றும் திருடர்கள் கன்னமிட்டுத் திருடுவார்கள் என்றும் அவர் கூறினார் (மத்தேயு 6:19). பரலோகத்திலே பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைப்பதே சிறந்தது என்று அவர் அறிவுறுத்தினார் (மத்தேயு 6:20). உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கே இருக்கிறதோ அங்கே

உங்கள் இருதயமும் இருக்கும் என்று அவர் ஆழமான உண்மையை விளக்கினார் (லூக்கா 12:34). ஒருவன் இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்ய முடியாது என்று அவர் உறுதியாகக் கூறினார் (மத்தேயு 6:24). தேவனுக்கும் உலகப் பொருளுக்கும் ஒருசேர ஊழியஞ்செய்ய முடியாது என்று அவர் எச்சரித்தார் (லூக்கா 16:13). ஒரு ஐசுவரியவான் பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது மிகவும் அரிது என்று அவர் சீஷர்களுக்குப் போதித்தார் (மத்தேயு 19:23). ஐசுவரியவான் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதை விட, ஒட்டகமானது ஊசியின் காதிலே நுழைவது எளிதாயிருக்கும் என்று அவர் உவமையின் மூலம் அதிர்ச்சியளிக்கும் விதத்தில் கூறினார் (மாற்கு 10:25).

B. கவலைப்படாதிருத்தல்

என்னத்தை உண்போம், என்னத்தைக் குடிப்போம், என்னத்தை உடுப்போம் என்று கவலைப்பட வேண்டாம் என்று அவர் மக்களைக் கேட்டுக்கொண்டார் (மத்தேயு 6:31). ஆகாரத்தை விட ஜீவனும், உடையை விடச் சரீரமும் விசேஷித்தவை அல்லவா என்று அவர் கேள்வி எழுப்பினார் (லூக்கா 12:23). ஆகாயத்துப் பறவைகளைக் கவனித்துப் பாருங்கள், அவை விதைக்கிறதும் இல்லை அறுக்கிறதும் இல்லை என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார் (மத்தேயு 6:26). பரம பிதா அந்தப் பறவைகளையும் போஷிக்கிறார் என்பதை அவர் மக்களுக்கு நினைவூட்டினார் (மத்தேயு 6:26). வயல்வெளிப் புஷ்பங்கள் எப்படி வளருகின்றன என்று கவனித்துப் பாருங்கள் என்று அவர் இயற்கையிலிருந்து உதாரணம் காட்டினார் (லூக்கா 12:27). சாலொமோன் கூடத் தன் சர்வ மகிமையிலும் அந்தப் புஷ்பங்களில் ஒன்றைப் போல அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்று அவர் கூறினார் (மத்தேயு 6:29). தேவன் இப்படிப்பட்ட புற்களுக்கு உடுத்துவிக்கிறாரானால், விசுவாசக் குறைவுள்ள மனிதர்களுக்கும் நிச்சயமாக உடுத்துவிப்பார் என்று அவர் உறுதி அளித்தார் (மத்தேயு 6:30). முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள் என்று அவர் கட்டளையிட்டார் (மத்தேயு 6:33). அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக்கூடக் கொடுக்கப்படும் என்று அவர் வாக்குத்தத்தம் அளித்தார் (மத்தேயு 6:33).

14. மன்னிப்பு குறித்த அறிவுரைகள்

A. பிறரை மன்னித்தல்

மனிதர்களின் தப்பிதங்களை நீங்கள் மன்னித்தால், பரம பிதா உங்கள் தப்பிதங்களையும் மன்னிப்பார் என்று இயேசு போதித்தார் (மத்தேயு 6:14).

மற்றவர்களின் தப்பிதங்களை நீங்கள் மன்னிக்காவிட்டால், பிதா உங்கள் தப்பிதங்களையும் மன்னிக்கமாட்டார் என்று அவர் எச்சரித்தார் (மாற்கு 11:26). பேதுரு அவரிடம் வந்து, ஒருவன் தமக்கு விரோதமாகக் குற்றம் செய்தால் எத்தனை முறை மன்னிக்க வேண்டும் என்று கேட்டான் (மத்தேயு 18:21). ஏழு தரம் மட்டுமா என்று பேதுரு கேட்டதற்கு, ஏழு தரம் மாத்திரமல்ல, ஏழெழுபது தரம் மட்டும் மன்னிக்க வேண்டும் என்று இயேசு பதிலளித்தார் (மத்தேயு 18:22). இதை விளக்குவதற்காகப் பத்தாயிரம் தாலந்து கடன்பட்ட ஒரு ஊழியக்காரனின் உவமையை அவர் கூறினார் (மத்தேயு 18:23-24). எஜமான் அந்த ஊழியக்காரனின் பெருங்கடனை முழுவதும் மன்னித்தான் என்று அந்த உவமை விவரிக்கிறது (மத்தேயு 18:27). ஆனால் அந்த ஊழியக்காரன் தன்னிடம் நூறு வெள்ளிப்பணம் கடன்பட்டிருந்த தன்னுடன் வேலை செய்யும் மற்றொருவனை மன்னிக்க மறுத்துவிட்டான் (மத்தேயு 18:28-30). இருதயபூர்வமாக சகோதரனை மன்னிக்காவிட்டால் பரம பிதாவும் அவ்வாறே செய்வார் என்று இயேசு கடுமையாக எச்சரித்தார் (மத்தேயு 18:35).

B. எதிரிகளிடத்தில் அன்பு கூறுதல்

உங்களுக்கு விரோதிகளாயிருக்கிறவர்களைச் சிநேகியுங்கள் என்று இயேசு கற்பித்தார் (மத்தேயு 5:44). உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள் என்று அவர் போதித்தார் (லூக்கா 6:28). உங்களைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள் என்று அவர் கட்டளையிட்டார் (மத்தேயு 5:44). உங்களை நிந்திக்கிறவர்களுக்காகவும் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்காகவும் ஜெபம்பண்ணுங்கள் என்று அவர் அறிவுறுத்தினார் (மத்தேயு 5:44). இப்படிச் செய்வதன் மூலமாகவே பரலோகத்திலிருக்கிற பிதாவுக்குப் புத்திரர்களாயிருக்க முடியும் என்று அவர் விளக்கினார் (மத்தேயு 5:45). தேவன் தீயோர் மேலும் நல்லோர் மேலும் தமது சூரியனை உதிக்கப்பண்ணுகிறார் என்று அவர் தேவனின் அன்பைச் சுட்டிக்காட்டினார் (மத்தேயு 5:45). அவர் நீதியுள்ளவர்கள் மேலும் அநீதியுள்ளவர்கள் மேலும் மழையைப் பெய்யப்பண்ணுகிறார் என்று அவர் கற்பித்தார் (மத்தேயு 5:45). உங்களைச் சிநேகிக்கிறவர்களையே நீங்கள் சிநேகித்தால் உங்களுக்கு என்ன பலன் கிடைக்கும் என்று அவர் கேள்வி எழுப்பினார் (லூக்கா 6:32). ஆயக்காரரும் அப்படியே செய்கிறார்கள் அல்லவா என்று அவர் கேட்டார் (மத்தேயு 5:46). பரம பிதா பூரணரணாயிருக்கிறது போல நீங்களும் பூரணராயிருங்கள் என்று அவர் தமது போதனையை நிறைவு செய்தார் (மத்தேயு 5:48).

14. முடிவுரை

A. போதனைகளின் நிலைத்தன்மை

இயேசுவின் போதனைகள் காலங்களை வென்று இன்றும் நிலைத்திருக்கின்றன (மத்தேயு 24:35). அவருடைய ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஜீவனும் வல்லமையும் கொண்டதாக விளங்குகிறது (எபிரெயர் 4:12). அவர் மனிதர்களுடைய இருதயங்களை ஆராய்ந்து அறிந்தவர் (யோவான் 2:25). அவர் தமது போதனைகளின் மூலம் எந்த ஒரு மனிதனையும் பாரபட்சம் பார்க்கவில்லை (ரோமர் 2:11). அவர் ஏழைகளுக்கும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும், நோயாளிகளுக்கும் நம்பிக்கையின் வெளிச்சமாக விளங்கினார் (மத்தேயு 12:21). அவருடைய வார்த்தைகள் ஆவியாயும் ஜீவனாயும் இருப்பதினால் அவை மனித வாழ்வை முழுமையாக மாற்றும் வல்லமை பெற்றவை (யோவான் 6:63). அவர் உலகத்திற்கு ஒளியாக வந்தபடியால், அவரைப் பின்பற்றுகிறவன் இருளிலே நடவாமல் ஜீவ ஒளியைக் கொண்டிருப்பான் (யோவான் 8:12). அவர் வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறார் (யோவான் 14:6). அவர் மூலமாக அல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வர முடியாது என்று அவர் திட்டவட்டமாகப் போதித்தார் (யோவான் 14:6).

B. இறுதி அழைப்பு

இயேசுவின் குணாதிசயம் அவர் போதிக்கும் முறைகளில் முழுமையாக வெளிப்பட்டது (கொலோசெயர் 2:9). அவர் அன்பின் உருவமாகவும், அதே வேளையில் நீதியின் நியாயாதிபதியாகவும் தம்மை வெளிப்படுத்தினார் (யோவான் 5:27). தம்முடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு அதன்படி செய்கிறவர்களை அவர் பாறையின் மேல் வீட்டைக் கட்டிய புத்திமானுக்கு ஒப்பிட்டார் (மத்தேயு 7:24). பெருமழை பெய்து, பெருவெள்ளம் வந்து, காற்று அடித்து அந்த வீட்டின் மேல் மோதியும் அது பாறையின் மேல் அஸ்திபாரம் போடப்பட்டிருந்ததால் விழவில்லை என்று அவர் விளக்கினார் (மத்தேயு 7:25). ஆனால் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு அதன்படி செய்யாதவர்கள் மணலின் மேல் வீட்டைக் கட்டிய புத்தியற்றவனுக்கு ஒப்பாக இருப்பார்கள் என்று அவர் எச்சரித்தார் (மத்தேயு 7:26). பெருமழை வந்து வெள்ளம் பெருகி காற்று அடித்து மோதியபோது அந்த வீடு விழுந்தது, அதனுடைய வீழ்ச்சி பெரிதாயிருந்தது என்று அவர் போதித்தார் (மத்தேயு 7:27). ஆகையால், அவருடைய வார்த்தைகளை வெறும் காதுகளால் கேட்பதோடு நிறுத்தாமல், அதை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதே அவருடைய போதனையின் மையமான அழைப்பாகும் (லூக்கா 11:28).